

eierrapen voor deze vogels heeft, dient ook dit vooral genoemd te worden: dat door het steeds weer wegnemen der eieren, de broedsels hoe langer hoe zwakker van vitaliteit worden, door uitputting der eierstokken en van het geheele lichaam, zoodat dit vogelgeslacht langzamerhand degenerceert, en te weinig weerstandsvermogen heeft om tegen het leven opgewassen te zijn.

Der tweede Teil des Referates befasst sich mit Massnahmen zum Schutze der Waldschnepfen und gipfelt in der Forderung, die Frühjahrsjagd auf diese *vollständig* abzustellen, da hierdurch den immer seltener werdenden Vögeln Gelegenheit geboten wird, ihrem Brutgeschäfte auch bei uns ungestört obliegen zu können. Es wird eine Resolution vorgeschlagen des Inhaltes, dass jegliche Jagd der Waldschnepfen vom 1 Februar zu ruhen, und auch der Verkauf, Kauf, Transport von diesene Zeitpunkte an zu verbieten sei. Die sich nunmehr entwickelnde Debatte über dieses heikle Thema war sehr interessant; sie zeigte einmal die ebensowenig überraschende als höchst bedauerliche Tatsache, dass vielen »Jägern« das persönliche, wenn auch zu weitestgehender Dezimierung des Wildes führende Vergnügen höher steht, als die Wahrung der Nachhaltigkeit und die Berücksichtigung allgemeiner Interessen durch entsprechende Selbstbeschränkung, andererseits aber auch den sehr erfreulichen Umstand, dass es glücklicherweise auch Weidmänner gibt, die einen höheren Standpunkt einnehmen und bereit sind, auch in der weidmännischen Betätigung einen vornehmen Altruismus zu beweisen.

Folgendes wurde angenommen: »Der II internationale Jagd-Kongress erkennt es als wünschenswert, dass eine internationale Konferenz so schnell als möglich zusammentrete, damit die Delegierten der verschiedenen Regierungen auf dieser Konferenz den Wortlaut einer internationalen Konvention beraten und festlegen können, um durch gleichmässige Massregeln in jedem Lande einen wirksamen Schutz des Zugvogelwildes sicherzustellen. Diese internationale Konvention wäre sodann den respektiven Regierungen zur Ratifikation und Beitrittserklärung vorzulegen.

Der II Intern. Jagd-Kongress erkennt es als wünschenswert, dass eine internationale Konvention jegliche Jagd der Waldschnepfe vom 1 Febr. bis 1 Oct. unterdrücke, und dass der Verkauf, Kauf, Transport und die Durchfuhr der Schnepfe vom 1 Febr. an in allen Ländern, welche die internationale Konvention unterzeichnen, verboten werde.«

In het volgende stuk krijgen we de besprekingen en besluiten over de bescherming der wilde ganzen en eenden, waarbij de zedeloze machinekanonnen-jacht ter sprake komt, die wij soms ook in ons land moeten dulden.

Dordrecht

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.

De Koekoek. — Toen ik in Augustus 1908 te Oosterend op Texel logeerde, ging ik eens op een middag mede met een paar kennissen om een koekoek te kiekken, die in een grasdiepersnest was gehuisvest. Na een poosje langs een met grasbegroeid dijkje naar het nest te hebben gezocht, vonden we het, of liever: we vonden een bijna volwassen koekoek in een holte van den dijk; want van het nest was niets meer te zien. Een oude koekoek vloog ons voorbij. Later zagen we hem nog telkens daar in de buurt rondvliegen. Hij waakte zeker over zijn jong.

Verleden jaar vonden mijn vriend en ik te Ginneken een braamsluipertje, broedend op drie eitjes, waarvan er een aanmerkelijk grooter was dan de beide anderen, die de normale grootte hadden, en dat ook lichter gevlekt was. Wij dachten dadelijk aan een koekoeksei. Na eenige dagen kwamen de eitjes uit. Een jong was flink grooter dan de beide anderen en speelde de baas, maar verder konden we helaas het gezin niet meer waarnemen; want het nest werd uitgehaald.

Ook hier in Dordrecht nam ik verleden jaar een paar koekoeken waar en toen viel het me op, dat ik ze tot zoo dicht kon naderen.

Dit jaar heb ik ze nog niet gezien of gehoord.

— Nog even wil ik mededeelen, dat ik Zaterdagmiddag 6 Mei de koekoek voor 't eerst weer gehoord heb te Willemsdorp, op ongeveer dezelfde plaats, waar ik hem verleden jaar zag. Ook zag ik hem nog even snel voorbij vliegen. Verdere pogingen om hem dichtbij te naderen zijn tot nu toe mistukt.

Dordrecht.

L. TOUWEN.

— Reeds lang ben ik van plan geweest, u het vreemde gedrag van twee koekoeken te melden. Steeds heb ik gelezen, dat dit zeer schuwe vogels zijn, en nu had verleden jaar er een de gewoonte in den tuin de rupsen van de kool te eten. Eerst dacht ik, dat er een sperwer op de kuikens loerde. Wanneer ik in den tuin kwam om de kippen te voeren, vloog er steeds ongeveer 15 à 20 M. verder zoo'n vogel op en dan dadelijk de boomen in. Dat had zoo ongeveer al een week geduurd, toen ik probeerde hem behoedzaam te naderen, en dat ging heel gemakkelijk tot op 10 M. afstand, wanneer ik door de kippenren ging, zelfs tot op 5 M. Hij bleef dan gewoon op het hek zitten en sprong elk oogenblik tusschen de daarbij staande kool, om met een rups terug te keeren. Onze tuin grenst achter en op zij aan die

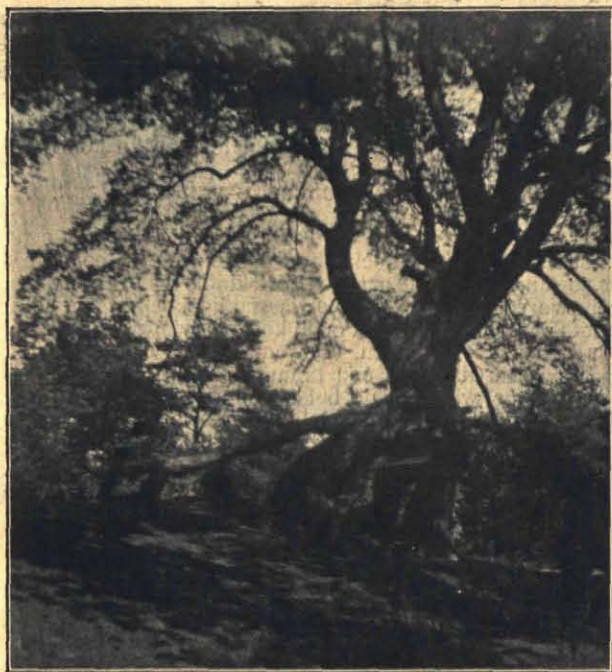
der buren, en deze kwamen, toen ik het ze vertelde, ook al gauw kijken, zoodat mijnheer koekoek aan drie kanten bezoek had en zich toch er niet aan stoorde. Toen dat zoo eenigen tijd geduurd had bemerkte ik, dat hij steeds dichtbij kwam, wanneer 's morgehs de kippen hun meel met vleesch kregen; en jawel, toen ik op een morgen wat in de kool gooide, kwam bij het opeten. Op een Zondagavond zat mijnheer in het kippenhok. Hij kon in het 4 M. br. en 2 M. h. hok niet omhoog komen en had zich tegen het gaas doodmoe gevlogen. Daar het reeds schemerde lieten we hem eerst den volgenden morgen los. We hebben hem nog een paar dagen op zijn oude plaats gehad, maar toen ging hij verderweg en vloog alleen af en toe voorbij. Naar zijn gewicht te oordeelen, was het geen ziek dier, hij was bepaald vet. 't Zelfde deed zich te Eethen, ongeveer $\frac{1}{2}$ uur van hier voor. Deze koekoek kwam tot 4 à 5 M. bij de ramen. 't Kan niet dezelfde geweest zijn, daar ze steeds in beide tuinen op hun post waren. Ik heb deze ook zelf gezien, 't was beslist een koekoek. Vergissen is onmogelijk, daar ik een paar jaar geleden zelf zoo'n dier heb grootgebracht, en ze dus goed van nabij ken.

Wat zou nu de oorzaak van deze makheid geweest zijn? De menigte koolrupsen misschien? maar die waren wel in stiller, meer afgelegen tuinen te krijgen, er waren er overal massa's. Ik vind het ook zoo gek, dat hij bij al die rupsen nog vleeschmeel wilde hebben.

Genderen.

N. C. BRAAMS.

Boomen op Stuifduinen. — Sedert de spoor van Utrecht via de Bilt naar Zeist gekomen is, is de streek, die gemeenlijk bekend stond als de Biltse heide of Biltse duinen, gaandeweg

meer bezocht niet alleen maar ook bewoond, en waar tot voor korte jaren slechts een eenzaam wandelaar de dikwijls onbegaanbare wegen betrad, zijn thans straatweden aangelegd, villa's en vacatiekolonies gebouwd, de grond bemest, boomen en striken geplant en gras gezaaid. Waren er dan geen boomen? Ja er waren boomen en wel haast uitsluitend grove dennen, en soms beuken. De bodem is van niet al te beste kwaliteit, bestaande uit een beweegelijk stuifzand.

Het meerendeel zijn de dennen daar door opslag gekomen, staan daardoor ruim uit elkander en zijn als gevolg niet hoog maar breed van kruin en vertoonen soms de allergrilligste vormen. De strijd om 't bestaan toont zich hier in allerlei vormen. De plantengroei is op sommige plaatsen op zeer lagen trap, zelfs de Caluna, de gewone heide, wil er niet voort en is de bodem hier en daar slechts door mos gedekt. De Biltse duinen steken daarbij verre af bij de Zee-duinen, die door hun rijk kalkgehalte een veel rijkere flora hebben, die zoodra het stuiven is belet de bovenlaag vastlegt. De boomen die op de toppen der stuifduinen

wortelen kunnen dit zand niet voldoende vastleggen, omdat de wortels niet fijn genoeg vertakt zijn. In den beginne als de takken der boomen nog op den bodem liggen, heeft de wind geen vat op het losse zand, maar is de boom grooter geworden, dan zijn de onderste takken afgestorven, dan laat de wind zijn invloed gevoelen. Het zand stuift tusschen de wortels uit, deze komen, meer en meer bloot, totdat de boomen het aanzien krijgen, alsof zij door bovennatuurlijke kracht uit den bodem zijn getrokken. Bijgaande afbeelding geeft u een aardig voorbeeld van zulk een boom in 't stuifzand, waarvan de wortels, die zelf een respectabele omvang hebben meer als een manslengte boven den grond uitsteken. De boom schijnt op luchtwortels te staan, zooals sommige boomen langs tropische stranden. Hoe oud die boom is?